

2. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 3. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 4. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 5. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 6. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 7. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 8. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 9. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 10. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så

2. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 3. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 4. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 5. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 6. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 7. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 8. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 9. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så
 10. Och ofta som det händer af öfvermåttning, så

6. Der skola alla trogna omfamna så sin Wän!
 Den ewigt dem har älskat — att älska den igen!
 För pina, qwal och stora nöd,
 Korsfästelse och småra död,
 Och för han hastwer hulpit dem, till frid i himmelen. :.

7. Vi tacka dig, Gud Fader, för din barmher-
 tighet!
 För Sonen du oss sände, som skaffat salighet.
 Vi lofwe dig för nådens flod!
 — Halleluja! för sår och blod!
 Och — i det ware Herran; ty han är mild och
 god! :.
 Amen.

Fem Andeliga Sånger, wälment utgifna af en Ordets wän.

Tänk på andan!

Wak upp af syndasömmen, du säkra, onda werld!
 Begråt din synd — gör bättring! du är i synden snärd
 Gud kallar dig: ståt upp och kom!
 Annu är tid, och bättrings-rum.
 Hwi vill du bli i synden, och icke wända om? :.
 2. Om du dig undandrager, att lyda kallelsen —
 För sent får du då klappa: du slipper icke in!
 Du blir bortwist uti den sijn,
 Der du får din förtjenta lön;
 Der nåd ej mer tillbjuder sig, då du försummat dig. :.
 3. Nu är den rätta tiden! om du sjelf vill dig wäl,
 Att wända om på wägen, nåd söka för din sijn,
 Som all din tid i öfwerdåd,
 Har bruttit mot Guds bud och råd;
 Och med din otro snöda föraktat all Guds nåd. :.
 4. Gack ej förbi den ordning, som förefriswen är
 I Ordet, om den bättring, som Herren sjelf dig lär.
 Går du den tränga port förbi —
 Guds rike du ej kommer i!
 Swad hjälper då att du har trott och ingen bättring
 gjort. :.
 5. Att tro förutan wäddelse: är att bedraga sig.
 Sjelfgjorder egen bättring ej ewigt gagnar dig.

1. Guds nåd är som en gåva, som han ger oss,
 och vi kan inte förtjäna den genom våra gärningar.
 2. Men om vi vill ha denna gåva, måste vi
 erkänna våra synder och be om förlåtelse.
 3. Då kommer Guds nåd att ströma in på oss,
 och vi kommer att bli fria från alla synder.
 4. Detta är Guds kärlek till oss, att han
 skickade sin enda Son till världen för oss.
 5. Och om vi tror på honom, kommer vi att
 få evigt liv och bli barn av Gud.
 6. Men om vi inte tror, kommer vi att
 bli dömda för våra synder.
 7. Guds kärlek är så stor, att han
 skickade sin Son för oss, så att vi
 inte skulle dö för våra synder.
 8. Och om vi tror på honom, kommer vi
 att få evigt liv och bli barn av Gud.
 9. Detta är Guds kärlek till oss, att han
 skickade sin enda Son till världen för oss.
 10. Och om vi tror på honom, kommer vi
 att få evigt liv och bli barn av Gud.

1. Guds nåd är som en gåva, som han ger oss,
 och vi kan inte förtjäna den genom våra gärningar.
 2. Men om vi vill ha denna gåva, måste vi
 erkänna våra synder och be om förlåtelse.
 3. Då kommer Guds nåd att ströma in på oss,
 och vi kommer att bli fria från alla synder.
 4. Detta är Guds kärlek till oss, att han
 skickade sin enda Son till världen för oss.
 5. Och om vi tror på honom, kommer vi att
 få evigt liv och bli barn av Gud.
 6. Men om vi inte tror, kommer vi att
 bli dömda för våra synder.
 7. Guds kärlek är så stor, att han
 skickade sin Son för oss, så att vi
 inte skulle dö för våra synder.
 8. Och om vi tror på honom, kommer vi
 att få evigt liv och bli barn av Gud.
 9. Detta är Guds kärlek till oss, att han
 skickade sin enda Son till världen för oss.
 10. Och om vi tror på honom, kommer vi
 att få evigt liv och bli barn av Gud.

Först känn din synd och stora skuld,
 Se'n gick till Jesum ångerfull.
 Botsfärdigom är han så huld, dem han i nåd ser till. :.
 6. Att Evangelium fatta med tankar och förstånd,
 De dårar kunna skatta för rätta visdomen;
 Men tron är ej af rätta slag,
 Som men'skan tar af sjelfbehag.
 Den sanna tron af hjertat går — ej blott i ord består. :.
 7. Att nåden öfverflödar, det vittnar Skriften om,
 Der synden öfverflödar i syndakänedom.
 Då Jesu samn — han öppen står!
 Den sådan är, han finner nåd;
 Men den sig ej omvända vill ej nåden hörer till. :.

För uppväckta själar.

Att känna sina synder, men ej Guds rikedom;
 Ej hjälper syndakänedom, då man ger ottron rum.
 Att känna synd, förderf och nöd;
 Men icke nådens öfverflöd;
 Man blir då ej sin börda qvitt, man ger ej Je-
 sum rätt. :.
 2. Man här och suckar, klagar på syndabördan
 Man vill bli bättre af sig sjelf, man gör hwad
 man förmår;
 Men allt mitt eget hjälpande,
 Förringar här min Frälsare,
 Då oren afigt lådar wid: sjelf kunna hjälpa sig. :.
 3. När du får känna synden, så hjälp dig icke sjelf;
 Så syndfull du dig känner, så fly till nådens elf.
 Af synd, förderf Gud hjälpa kan,

1. Guds nåd är som en gåva, som han ger oss,
 och vi kan inte förtjäna den genom våra gärningar.
 2. Men om vi vill ha denna gåva, måste vi
 erkänna våra synder och be om förlåtelse.
 3. Då kommer Guds nåd att ströma in på oss,
 och vi kommer att bli fria från alla synder.
 4. Detta är Guds kärlek till oss, att han
 skickade sin enda Son till världen för oss.
 5. Och om vi tror på honom, kommer vi att
 få evigt liv och bli barn av Gud.
 6. Men om vi inte tror, kommer vi att
 bli dömda för våra synder.
 7. Guds kärlek är så stor, att han
 skickade sin Son för oss, så att vi
 inte skulle dö för våra synder.
 8. Och om vi tror på honom, kommer vi
 att få evigt liv och bli barn av Gud.
 9. Detta är Guds kärlek till oss, att han
 skickade sin enda Son till världen för oss.
 10. Och om vi tror på honom, kommer vi
 att få evigt liv och bli barn av Gud.

Det fista, det bästa!

Till himlaförden längtar jag, der all ting blir i lag;
 Men skall jag vara längre här, så ske då Guds behag.
 Om jag kund' verka något godt
 Och utgå för en bättre lott —
 Der jag får ewigt skära opp, det som här blifwit
 sådt. :.
 2. Den som i Andanom utgår mer eller mindre
 godt —
 Den sparlåg' får få liten lott; ty han har mindre mått;
 Men den som rikeligen får
 Får större lön; ty Gud förmår,
 Att gerningar belöna, som här af trona gå. :.
 3. Men den som gerna vill utgå, men icke har
 förråd.
 Och om han skulle ha förråd — blir hindrad derifrån:
 Den goda viljan tar Gud an,
 Och den af nåd belönar han,
 Med ewigt sälla skatter i himlens fröjdeland. :.
 4. Tänk hwad det en gång blifwer i himlen skå-
 da Gud!
 Att ewigt kronor bära, och vara Jesu brud!
 Och sjunga der den nya sång,
 Bland helgon all', och englar mång!
 Der tiden icke blifwer lång, för fröjd och harpoklang. :.
 5. Der skola de utkorade i hwhita kläder stå:
 Och bära segerpalmer, de stora med de små —
 Och skola kasta kronor ner
 För Lammet som på stolen är;
 Och ewigt vörda Lammets blod, som lösepenning
 god. :.